

Gjesdal kommune
V/Ordfører og rådmann

Oslo, 21. august 2018

Varsling om problematisk båndtvangsforskrift i Gjesdal kommune

Norsk Kennel Klub (NKK) har kartlagt alle de kommunale båndtvangsforskriftene i Norge. I den forbindelse ble det oppdaget at Gjesdal kommune kan ha en båndtvangsforskrift¹ som strider med lovverket. Kommunen har innført båndtvang i hele kommunen frem til 31. oktober, uten gyldig hjemmel i hundeloven. I tillegg er ikke forskriften tilstrekkelig offentliggjort.

En forskrift som ikke er offentliggjort i henhold til forvaltningslovens § 38 og § 39 vil heller ikke være gyldig. § 38 sier blant annet dette om formkrav og kunngjøring: «*En forskrift skal: a) inneholde en uttrykkelig henvisning til den eller de bestemmelser som gir forvaltningsorganet hjemmel til å utferdige forskriften*», og «*c) kunngjøres i Norsk Lovtidend*».

Dette fører til at Gjesdal kommune i realiteten ikke har utvidede båndtvangsbestemmelser. Det fører videre til at det kan oppstå unødvendige misforståelser og konflikter knyttet til båndtvangen i kommunen.

I tillegg til at Gjesdal kommunes båndtvangsforskrift ikke er tilstrekkelig offentliggjort, er kommunens forskrift heller ikke hjemlet i hundeloven. For å være gyldig, må den lokale båndtvangsforskriften være hjemlet i hundelovens § 6. Paragrafen gir hver enkelt kommune mulighet til å gi forskrift om at hunder skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet, men krever at forskriftene er forankret i de føringene loven har.

Gjesdal kommune har innført utvidet båndtvang i hele kommunen: «*Båndtvangen gjelder fra 1. april til 31. oktober i hele kommunen, og på innmark (gårds plass, hustomt, dyrket mark, engslått, og kultur-beite) hele året.*» NKK mener denne bestemmelsen er for generell, og i konflikt med hundelovens bestemmelser. Kommunen kan innføre båndtvang i bestemt angitte turområder, men ikke i større grad enn nødvendig, og slik at hensynet til de som ønsker å ferdes med løs hund også ivaretas i tilstrekkelig grad, både hva angår omfang og geografisk spredning. Hvis båndtvangen er ment til å beskytte bufe, kan den bare innføres i de områder av kommunen hvor husdyr har rett til å beite og faktisk beiter jf. hundelovens § 6 e.

I et rundskriv om hundeloven, som Justisdepartementet sendte ut til alle landets kommuner da loven trådte i kraft², står dette om § 6 e: «*Hjemmelen i § 6 annet ledd bokstav e for båndtvang i tiden storfe, sau, geit eller hest normalt går ute, er ment å fange opp den ordinære beitesesongen, og kan ikke benyttes som grunnlag til å utvide båndtvangen i perioder der noen dyr unntaksvis går ute på beite*».

¹ Kommunens båndtvangsforskrift: <https://www.gjesdal.kommune.no/aktuelt/bandtvang-i-gjesdal-kommune.505494.aspx>

² Rundskriv om hundeloven: www.kjopehund.no/rundskriv-om-hundeloven

Besøksadresse:
Nils Hansensvei 20
0667 Oslo

Postadresse:
Boks 163, Bryn
0611 OSLO

Sentralbord: 21 600 900
Telefaks: 21 600 901

Organisasjonsnummer: 937 125 577 MVA
Kontonummer: 1600.40.39983

Hund til
nytte og glede

Ved å hjemle loven i § 6 e, kan altså kommunen kun ha båndtvang der bufe *faktisk* er tilstede, og tidsrommet for båndtvangen må ikke gå utover normal beitesesong.

Når hundelovens vilkår ikke er oppfylt, vil bestemmelsen om utvidet båndtvang i Gjesdal kommune ikke være gyldig, ettersom gyldigheten for en kommunal forskrift er underordnet nasjonale lover.

Norsk Kennel Klubs båndtvangsarbeid

NKK engasjerer seg i denne saken fordi vi mener det er unødvendig mange båndtvangsregler i kommuner i Norge. Med om lag 500.000 hunder i Norge er hundehold svært utbredt, og det representerer noe positivt for mange mennesker.

NKK mener hundevelferden er nedprioritert i utarbeidelsen av de lokale båndtvangsbestemmelsene, og at mange kommuner har tatt seg større frihet enn det faktisk er behov for når de har innført disse. Hunden har et iboende behov for å være i aktivitet, og det er hundeeiers plikt å sørge for at dette behovet dekkes, jf. dyrevelferdslovens § 23. I kommuner med for strenge båndtvangsregler vil det være svært vanskelig å være en ansvarlig hundeeier.

Hundeloven gir allerede hjemmel for reagere på hunder som oppfører seg truende. Blant annet har politiet myndighet til å pålegge båndtvang eller bruk av munnkurv på enkelthunder som kan forulempe folk eller dyr. Hundeloven er også tydelig på at hundeeier er ansvarlig for å ha kontroll på, og opptre forsvarlig med sin hund, også når hunden går løs, jf. § 3 og 4 i hundeloven. Det finnes derfor allerede tilstrekkelige regler for å håndtere problematiske hunder, som politiet har full mulighet til å håndheve.

Rundskrivet om hundeloven er også tydelig på at kommunenes muligheter til å utvide båndtvangen må forvaltes med respekt:

«I hundeloven har kommunene fått en omfattende og klart definert myndighet til å gi forskrifter. Politiet har fått myndighet til å treffe en rekke ulike vedtak i tilknytning til problematisk hundehold. Politiets myndighet utøves av det enkelte politidistrikt. I kommuner der hundeholdere jevnt over forholder seg lojalt til lovens generelle aktsomhetskrav og generelle regler om sikring av hund, vil det være lite behov for lokale utfyllende forskrifter.»

Selv om Gjesdal kommunes båndtvangsforskrift ikke er rettslig gyldig, bidrar den likevel til å skape klarhet om gjeldende båndtvangsregler. NKK anmoder derfor kommunen om å endre forskriften slik at den samsvarer med hundelovens bestemmelser, samt at forskriften kunngjøres på lovlig måte. NKK ber om tilbakemelding, og ønsker å bli holdt oppdatert på sakens utvikling.

Med vennlig hilsen

Norsk Kennel Klub

Marianne Ono Njøten
Konstituert Administrerende direktør